

KERK & Leven

35

2020

WEEKKRANT

26 AUGUSTUS

JAARGANG 81

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS

SINT-ANTONIUS

DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

CARACAS HULPFONDS

Eugène Vanhoorenbeke

Coronacrisis in Venezuela. In zoverre we de officiële cijfers mogen geloven, heeft de besmetting met het virus daar nauwelijks enige impact op de volksgezondheid.

Een trouwe medewerker van het CHF ter plaatse, heeft drie studenten gevraagd om hun mening kenbaar te maken over het covid-19.

We kunnen aannemen dat deze jongeren de mening weergeven van hetgeen er bij hen leeft in de barrio's van Caracas.

Drie studenten over hun ervaringen met de lockdown

José, Maria en Gaby

In dit parochieblad laten we Maria aan het woord.

Maria is klaar met haar studies aan de universiteit. Ze moet enkel nog

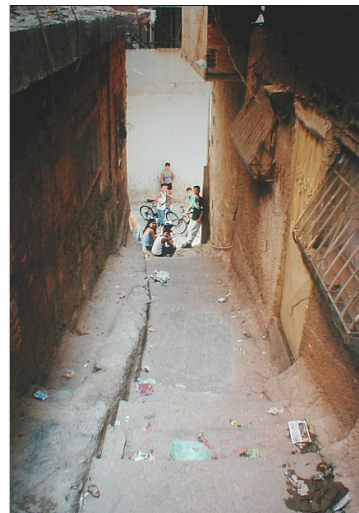
wachten op de officiële proclamatie en de overhandiging van haar titel. Ze zou op 16 maart aan het werk zijn gegaan. Net op die dag begon de quarantaine in het land. Ze blikt dankbaar terug op de jaren die ze, dank zij de studiebeurs van het Caracas-hulpfonds, kon studeren. Nu nog wachten tot de donkere wolken boven Venezuela wegtrekken om aan de slag te kunnen gaan.

Maria woont met haar beide ouders onderaan in de barrio. Haar moeder is lid van een evangelische kerk. Dit belet Maria niet om actief mee te werken in de parochie. Haar broer is al verschillende jaren geleden uitgeweken naar Miami en het gaat hem goed. Hij heeft er zelfs een eigen zaak kunnen openen, hetgeen hem de mogelijkheid geeft zijn familie financieel te steunen.

Ze ziet in het covid-19 een opportuniteit waarvan de regering dankbaar gebruik maakt om te overleven. Ze overdondert de bevolking met richtlijnen en informatie over het coronavirus en dekt hiermee de grote problemen van het land toe. Er is schrijnend gebrek aan stromend water, aan gas en elektriciteit. De levensmiddelen zijn niet te betalen voor de gewone man. Veel mensen zitten zonder benzine, wat

hen verplicht thuis te blijven. Ook na de laatste loonsverhoging, die de president begin mei aankondigde, is het maandloon nauwelijks goed voor één kilo kaas. Dank zij haar broer in Miami en de studiebeurs kan de familie het hoofd boven water houden.

Het is voor Maria duidelijk dat haar familie het nog goed stelt, rekening houdend met de huidige chaos binnen Venezuela. De quarantaine en het gebrek aan vervoer zijn voor haar de spreekwoordelijke druppels

Straatje in Campo Rico

die de emmer doen overlopen. Dagens ging ze naar de universiteit waarbij ze van de ene bus op de andere moest overstappen. Alles samen een rit van anderhalf uur. Vóór de crisis was ze al verschillende jaren actief bij een dansgroep. Eens per week ging ze er naartoe. Dat was niet alleen een hobby voor haar, maar ook een echte therapie waar ze zich kon uitleven en veel stress over boord gooien. Ze is namelijk explosief van karakter en verliest gemakkelijk de controle over haar reacties.

Graag zou ze met haar verloofde op stap gaan, zich ontspannen in een andere omgeving verblijven. Maar het is allemaal voor na de quarantaine, waarvan men niet weet voor wanneer het zal zijn. En nauwe pad dat naar haar huis leidt is geen laan met lindebomen aan beide kanten. Er zijn geen mooie plaatsen om te gaan zitten. Je moet niet alleen de gaten in het wegdek vermijden. Je moet eveneens opletten om niet over de benen te struikelen van de jongeren die er hun dag zittend of liggend doorbrengen.

Maria had zich het einde van haar studies anders voorgesteld: een mooi feest en een welstellend bedrijf om te beginnen werken.

Het is nu anders uitgekomen. Toch hoopt ze dat alles nog in orde komt en dat ze met haar toekomstige echtgenoot iets moois kan opbouwen.

Het Caracashulpfonds

In de Don Boscoparochie werd het Caracashulpfonds opgericht om hun voorafmalige pastoor de nodige gelden te bezorgen voor zijn levensonderhoud. Maar gaandeweg groeide het fonds uit tot een steunfonds voor de bewoners van Campo Rico. Ook na het overlijden van Eugène in 1982 is het Caracashulpfonds blijven steun bieden. En via hun tijdschrift **vzw.Caracas Hulpfonds** krijgen we driemaandelijks nieuws uit Campo Rico.

Wil je nader kennis maken met het **Caracashulpfonds**, dan kan je terecht bij **Eddy Deroost**, Verenigingstraat 41 te 3010 Leuven (016/25 35 23)

VZW Caracashulpfonds – Driemaandelijks tijdschrift

Uit nr 2 – april/mei/juni 2020

Verantwoordelijke Uitgever: Eddy Deroost

Rekeningnummer van het Caracashulpfonds: BE06 4510 2248 0122

Dat gaat wel over

Een leerling ging naar zijn meester en zei:

'Ik kan onmogelijk mediteren: Ik ben verstrooid, of mijn benen doen

pijn, of ik val de hele tijd in slaap. Verschrikkelijk is dat!' Zijn meester zei: 'Dat gaat wel over!'

Een week later kwam de leerling terug bij zijn meester en zei: 'Ik kan wonderwel mediteren. Ik voel me zo vol vrede, zo vol leven. Ongelooflijk!'

Zijn meester zei: 'Dat gaat wel over!'

naar een Boeddhistisch verhaal

Chantal Leterme

uit 'Een parel voor elke dag'

EEN LEUKE DAG

Kleinzoon logeerde een hele week bij opa en oma in een huisje in de Ardennen. Wij haalden alles uit de kast om hem een leuke tijd te bezorgen. We gingen naar het Waalse 'Bokrijk' waar hij een ouderwets klaslokaal zag en op een tractor mocht zitten. We werden rondgeleid in het kasteel van Hare Krishna, waar we een Indische sacrale dans meemaakten en helemaal tot in de toren mochten klimmen. We doken onder de grond in onderaardse grotten vol stalagmieten en stalactieten. We speelden gezelschaps-

spelletjes bij de vleet.

Op het einde van de week vroegen we hem wat nu de leukste dag was geweest. Het antwoord was verras-

send. 'Die middag bij de Ourthe', zei hij. Daar had hij urenlang dammetjes gebouwd en de stroming van het water bijgestuurd. Met een visnetje had hij piepkleine visjes gevangen en in een emmertje bewaard. Daarvoor had hij diverse visplekken uitgeprobeerd. Hij had met stenen gesjouwd en door het water gewaad. Hij kon er nauwelijks genoeg van krijgen.

Iedereen wil tijdens zijn leven een steen in een rivier verleggen. Soms mag je dat heel letterlijk opvatten. *Kolet Janssen*

UIT ONS RIJKE VERLEDEN - PAROCHIE SINT-FRANCISCUS HEVERLEE STELLA GOYVAERTS

Leerkrachtenteam 1968

In de Heilig-Hartschool in Heverlee Stella was beginnen lesgeven in haar nieuwe school aan de Tiensesteenweg in Heverlee.

“Het was in het derde leerjaar van de Heilig-Hartschool. Daar kwamen niet de kinderen van de volkswijk die traditioneel meer voor het gemeenschapsonderwijs kozen. De kinderen van onze basisschool waren de nakomelingen van vooral professoren en docenten van de Leuvense universiteit. Dus kinderen van jonge volwassenen die in het Leuvense waren blijven hangen, nadat ze er werk hadden gevonden en opgebouwd.

Dat publiek was divers en pluralistisch en van een goed intellectueel niveau. Het was dus heel aangenaam om les te geven, ook al waren het wel grote klassen van vaak meer dan 30 leerlingen. Dit was voor mij een mooie tijd die tot 1968 duurde. We waren nog met twee zusters. De overige leerkrachten waren ongetrouwde juffrouwen, heel degelijk en flink. Maar iedereen was nog sterk op zijn eigen klas gericht, zonder veel overleg of personeelsvergadering.”

Voor Stella diende zich echter weer een volledig nieuw hoofdstuk aan, nochtans niet helemaal zoals ze zelf wilde.

“Het bestuur van de congregatie stelde mij voor om op 1 september 1968 te starten als schoolhoofd van dezelfde Heilig-Hartschool. Zelf had ik liever blijven lesgeven, maar de pedagogen en andere zusters van het bestuur stonden erop dat ik de nieuwe uitdaging zou aanvaarden. Het was ver van gemakkelijk omdat de overige leden van de directie en de verantwoordelijken voor de boekhouding waren

uitgetreden. Ik kon dus nergens terecht met mijn vragen en had voor deze hogere functie ook geen opleiding genoten.

Het gebouw dat ik erfde bezat op de koop toe een verouderde infrastructuur uit 1912 en was sindsdien weinig gerenoveerd.”

Stella's eerste bureel als directrice bevond zich in een oud en afgelegen klaslokaal zonder verbinding met de schoolgemeenschap, waar ze zich opgesloten voelde.

Gelukkig nam de leerlingenpopulatie toe, zodat haar bureau opnieuw klas werd en Stella met een nieuw project kon starten: de bouw van een centraal op de speelplaats gelegen kantoor, met zicht op het schoolleven en heel toegankelijk voor iedereen.

Als kersverse directrice wilde Stella zich bijscholen en inspiratie opdoen met het oog op haar nieuwe taak.

“Ik was geen klassieke directrice. Daarvoor werden tot dan toe meestal oudere en/of zieke zusters gekozen, niet de actiefste. Vervolgens heb ik heel wat cursussen bij de Lodewijk De Raet-stichting gevolgd over creativiteit in vorming en opvoeding, democratie in het onderwijs of – en dit in de Abdij van Averbode – over muzische vorming en creativiteit.

Vele vernieuwingen probeerde ik zelf uit in de klassen en ik ging ook van start met personeelsvergaderingen.

Het waren spannende jaren, waarin ik als schoolhoofd mijn weg zocht. Ik kreeg in die tijd ook af te rekenen met een procureur-generaal die diverse scholen onderzocht op subsidiefraudes. Gelukkig was er ook een inspecteur die mij steun en vertrouwen gaf om voort te doen.”

Stella, de vernieuwer in de school Stella werd een vernieuwer, zeker ook inzake de infrastructuur van de school.

“In de mate dat het budget het toeliet begon ik het **schoolgebouw te renoveren**. Nieuwe ramen, vloerbedekking, lessenaars en stoelen in plaats van gesloten banken, lagere muren en een open schoolpoort bij de speelplaats...”

In 1974 ontving mijn school een achterstallig budget van 200.000 BEF voor onderhoudspersoneel, maar aangezien ik geen dergelijke mensen in dienst had, kon ik het bedrag reserveren in een volgend nieuw project.”

De zolder van de H.-Hartschool, met een oppervlakte van drie klaslokalen, kreeg een grondige opsmukbeurt en een echte bestemming.

Stella: “In de zomer van 1974 heb ik samen met mijn broer Jos deze zolder omgebouwd tot een mooie ruimte, dienstig voor infrastructuur waar we nog niet over beschikten: een leraarslokaal, bibliotheek en documentatiecentrum plus locatie voor kringgesprekken. Met het plaatsen van klappanen, nieuwe vloerbedekking, meubels uit een uitverkoop en het hangen van nieuwe gordijnen, zag alles er tegen 1 september piekfijn uit. Bij gebrek aan een alternatieve naam, werd de ruimte ‘**De Zolder**’ genoemd. Later werd ‘De Zolder’ vervolledigd met een keukentje.

Informatie en communicatie waren ook belangrijk, bij de start van een nieuw schooljaar kregen de ouders een **info-brochure** over de werking van de school. Elke maand werd een **schoolkrantje** samengesteld door de leerlingen, leerkrachten, ouders en directie. De inhoud was vaak een verslag over actuele thema's of uit-

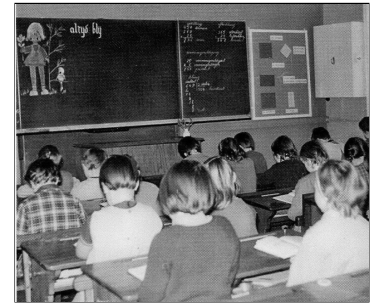
gewerkte projecten.

Omdat de zolder gezellig was ingericht, beschikten we over een ontmoetingsplaats voor leerkrachten, kinderen en ouders. Tijdens de pauzes konden de leerkrachten er een kop koffie drinken. Ik nam altijd deel aan deze pauzes. Zo kreeg ik veel informatie over de kinderen waarover vaak gesproken werd.

De geest van democratisering en liberalisering eigen aan de jaren zeventig in het onderwijs (en de rest van de samenleving) waaide ook de H.-Hartschool in Heverlee binnen. Vanaf begin 1974 vroegen de ouders inspraak. Tot dan toe bestond er geen ouderwerking, het lerarenkorps was er zelfs voor beducht. Onder leiding van **Fons Marcoen**, de ondervoorzitter van de raad van beheer, werd een **‘Werkgroep Schoolgemeenschap’** in het leven geroepen.

In een soepel verband zouden leerkrachten, geëngageerde ouders en directrice Stella daarin voortaan samenwerken aan de opvoeding van de kinderen. De bedoeling van de werkgroep was te **komen tot een kindvriendelijke en creatieve school**.

De afvaardiging van de ouders maakte een aparte oudervereniging overbodig. Er ontstonden nog **meer werkgroepen** met daarin heel wat vrouwen die thuis werkten en in de school vrijwilligerswerk presteerden: nailessen geven, doe-namiddagen en leesmomenten organiseren, de bibliotheek en het documentatiecentrum uitbaten. Ook gespreksavonden over thema's als veiligheid, verantwoordelijkheid, vrede, feesten, verjaardagen van kinderen werden georganiseerd.

H.Hartschool Heverlee 1968

In laatstgenoemd onderwerp voerde ik in de school een belangrijke verandering door. Het stoorde mij enorm hoe verjaardagen van kinderen bij ouders en hun kroost tot een soort opbod van geschenken leidden en hoe sommigen kinderen uitgenodigd werden op feestjes en anderen niet.

Ik riep op een bepaald ogenblik alle kinderen klas per klas bijeen op zolder en ondervroeg hen over hoe zij hun verjaardag liefst zouden vieren. Het resultaat was verrassend. Bleek dat het vooral de ouders waren die de feest- en geschenktraditie in stand wilden houden en dat de kinderen liever gewoon samen speelden of een uitstap deden. Zo kon ik de nieuwe regel invoeren dat het vieren van verjaardagen voortaan beperkt bleef tot het dragen van een kroontje door de jarige en het ontvangen van een bescheiden geschenkje, door de school aangekocht. Door deze initiatieven groeide stilaan een goede band tussen ouders en directie”, vertelt Stella.

Uit ‘Het levensverhaal van Stella Goyvaerts’ – Stefaan Kempynck

Kringgesprek met het eerste leerjaar

VACCIN TEGEN HET CORONAVIRUS - KU Leuven

Op zoek naar Coronavaccin

Aan vele onderzoekcentra wereldwijd, waaronder ook de KU Leuven, wordt koortsachtig gewerkt aan een doeltreffend vaccin tegen het coronavirus.

Janssens Formaceutica is onlangs gestart met de eerste testen van zijn kandidaat-coronavaccin op mensen.

In totaal zullen meer dan 1000 gezonde personen het experimentele vaccin krijgen, verspreid over meerdere centra in België en de Ver-

enigde Staten.

Ook UZ Leuven neemt deel aan de studie en zal het vaccin toedienen aan 90 proefpersonen.

Centrum Klinische Farmacologie (CKU) van UZ/KU Leuven

Er loopt nu in het Centrum een studie met een nieuw vaccin dat ontwikkeld wordt voor de preventie COVID-19

Het doel van deze studie is:

- De veiligheid te bestuderen van 2 dosissen van dit nieuwe vaccin gericht tegen COVID-19

- De hoeveelheid antistoffen/immuniteit in het bloed te meten zowel voor als na de vaccinatie.

Het eerste deel van deze studie (bij jongeren) is gestart in juli, de oudere populatie (cohort 3) wordt gestart in augustus.

Aan cohort 3 kunnen in ons centrum 60 personen van 65 jaar tot en met 75 jaar oud meedoen die elk 2 maal het studievaccin/placebo zullen krijgen met 2 maanden tijd tussen beide vaccinaties.

Zij worden in de studie opgevolgd tot 12 maanden na de eerste vaccinatie.

Universiteit Derde Leeftijd Leuven
vzw
Naamsestraat 22 3000 Leuven
Tel: 016/32 40 01
e-mail: udll@kuleuven.be